Написав Віктор Котовський
Неділя, 02 серпня 2009, 18:09

Великий день. Велике каяття.
Велике море і маленьке щастя.
Стою на березі нового майбуття,
Шукаю місця плоть мою покласти.

Кістки покласти так, щоб не пекло,
Покласти серце так, щоб не боліло,
Нехай би ще у літеплі помліли,
Допоки сонце в море не зайшло,

Як щемко пахнуть м'ята і чебрець,
Які шляхетні в кипарисів шати…
Не поспіша Небесний мій Отець,
Та прийде час в дорогу вирушати.

Я так завжди боявся глибини,
Тепер ще більше я її боюся,
Та каже Дух: якщо нема вини,
То погляд не відірвеш від Ісуса.